

تحلیل الگوریتم رمز جریانی 'HC-256'

بر اساس حمله تمایز

احمدرضا ویزندان^۱، جواد شیخ زادگان^۲ و عبدالرسول میرقداری^۱
^۱ دانشگاه امام حسین علیه السلام، ^۲پژوهشکده پردازش هوشمند عالم

چکیده:

رمزهای جریانی یکی از مهم‌ترین انواع الگوریتم‌های رمزنگاری متقاضان است که به لحاظ قابلیت‌های ویژه و مناسب در برخی از کاربردهای مانند امنیت شبکه‌ها و ارتباطات مخابراتی، ارزیابی امنیتی آن‌ها در حوزه شبکه‌های ارتباطی از اهمیت به‌سزایی برخوردارند و پروژه eSTREAM در راستای افزایش فعالیت در این شاخه رمزنگاری نقش به‌سزایی ایفا نمود. در این مقاله یکی از الگوریتم‌های رمز جریانی پایه‌آرایه‌ای با استفاده از حمله تمایز، مورد ارزیابی تحلیلی قرار می‌گیرد. درواقع ایده اصلی این مقاله در معرفی دو دسته تمایزگر، تمایزگر پایه و بهبودیافته برروی الگوریتم رمز جریانی 'HC-256' می‌باشد که در حمله پایه، نیاز به $2^{56/3}$ رشته کلید خروجی می‌باشد، در حالی که در حمله بهبودیافته نیاز به $2^{55/4}$ رشته کلید خروجی می‌باشد. بنابراین در حمله بهبودیافته به‌طور تقریبی سی مرتبه کمتر از حمله پایه، نیاز به رشته کلید خروجی از الگوریتم رمز داریم.

واژگان کلیدی: حمله تمایز، تحلیل الگوریتم، eSTREAM، HC-256'

۱- مقدمه

قالب از حروف متن پیام آشکار را رمز می‌کند و این تبدیل رمزنگاری، متغیر با زمان نمی‌باشد (Menezes, 1965). به‌طور معمول رمزهای جریانی نسبت به رمزهای قالبی در کاربردهای سخت‌افزاری سریع‌تر بوده و پیچیدگی مدارات سخت‌افزاری کمتری دارند. هم‌چنین آن‌ها قابلیت‌های ویژه و مناسب‌تری در برخی از کاربردها (به‌طور نمونه در کاربردهای مخابراتی) مانند کاربردهایی که با حافظه‌های میانی^۱ محدود و انتشار خطای محدود سرو کار دارند، از خود نشان می‌دهند (Rijmen, 2010). شایان ذکر است، بعضی از رمزهای جریانی در کاربردهای نرم‌افزاری در مقایسه با رمزهای قالبی مانند AES، چهار الی پنج برابر سریع‌تر می‌باشند. در حال حاضر داشت نظری زیادی بر روی رمزهای جریانی وجود دارد و اصول طراحی و تحلیل‌های گوناگونی بر روی این‌گونه رمزها ارائه گردیده است. در این اواخر، پیشنهادهای زیادی برای رمزهای جریانی مشخصی مشاهده گردید (ECRYPT, 2008 and NESSIE, 1999).

امروزه با افزایش پیچیدگی شبکه‌های مخابراتی و رایانه‌ای، کنترل آسیب‌پذیری‌ها و تهدیدها یکی از مسائل جدی می‌باشد. لذا یکی از راههای ایجاد امنیت اطلاعات در برابر حمله و سایر خرابی‌ها، در سامانه‌های ارتباطی آتی، توسعه جدی در نظریه و مدل‌سازی ارزیابی‌های امنیتی سیستم‌های رمزنگاری می‌باشد. شائون بنیان‌گذار نظریه اطلاعات، سیستم رمز امن کاملی را پیشنهاد کرد که در آن هر حرف از پیام اصلی با حرفی از یک دنباله کاملاً تصادفی ترکیب می‌شود و پیام رمزی را تشکیل می‌دهد (Menezes, 1965). از آن جایی که این دنباله ترکیب شده با پیام اصلی، به‌طور کامل تصادفی است، امنیت سیستم را تضمین می‌کند. رمزهای جریانی که یکی از مهم‌ترین شیوه‌های رمزنگاری متقاضان است، به‌طور منحصر به‌فرد تک‌تک حروف متن پیام آشکار را رمز می‌کند که این تبدیل، با زمان تغییر می‌کند؛ که در مقایسه با شیوه دوم رمزهای متقاضان، رمزهای قالبی، یک

^۱ Buffer

انتقال کلمه به کلمه و مبتنی بر چرخش آرایه‌ها و جمع کننده‌ها بوده و در دسته‌بندی رمزهای جریانی از گروه رمزهای هم‌زمان محسوب می‌شوند. تحلیل‌های اولیه طراح بر روی این رمز، نشان می‌دهد که به دست آوردن کلید در این رمز بسیار سخت، و لازمه آن جستجوی کامل فضای کلید است. با توجه به این که اغلب ساختار رمزهای جریانی از یک مولد رشته کلید شبه تصادفی برای تولید یک رشته طولانی از علائم دودویی استفاده می‌کنند، لذا امنیت یک رمز جریانی، به طور دقیق وابسته به چگونگی شباهت این رشته تولید شده به یک رشته تصادفی واقعی می‌باشد. در حمله تمایز، تحلیل گر تلاش می‌نماید که نشان دهد رفتار رشته تولید شده، مانند یک رشته تصادفی واقعی نمی‌باشد. در Hell, et al, 2009) در بخش حمله تمایز پایه بر روی این الگوریتم، نشان داده شده که این حمله نیاز به ۲^{۵۵}^۶ خروجی الگوریتم رمز دارد و در نهایت این مقدار در حمله بهبودیافته کاهش می‌یابد.

بردازش الگوریتم رمز HC-256 به صورت کلمه‌ای^۴ است و طول هر کلمه ۳۲ بیت می‌باشد و الگوریتم از یک کلید اصلی و بردار حالت اولیه^۵ به طول ۲۵۶ بیت برای تولید رشته کلید خروجی بهره می‌جويد. از آن جایی که این الگوریتم به شکل ممتازی طراحی گردیده و تاکنون مورد تحلیل قرار نگرفته است، بنابراین دستیابی به نتایج تحلیل، جذاب به نظر می‌رسد. در واقع هدف از این مقاله ارزیابی تحلیلی الگوریتم HC-256' مبتنی بر حمله تمایز می‌باشد که در ادامه به دقت یک گروه از تمایزگرها مورد بررسی قرار خواهد گرفت که نیاز به آزمایش تقریباً 2^{551.6} معادله خطی دارد. هر کدام از اجزای این معادلات شامل خروجی رشته کلید شبه تصادفی الگوریتم می‌باشد که با توجه به این موضوع، تعداد رشته کلیدهای مورد نیاز از خروجی الگوریتم در این حمله برابر 2^{555.4}^۶ خواهد شد و نسبت به حمله پایه به طور تقریبی سی برابر بهبودی مشاهده می‌گردد.

این مقاله از بخش‌هایی به شرح ذیل تشکیل شده است. در بخش بعدی نمادهای مان را تعریف می‌کنیم. در بخش سه به طور مختصر الگوریتم HC-256' معرفی می‌گردد. حمله تمایز پایه در بخش چهار ارائه می‌گردد. در بخش پنج حمله تمایز بهبودیافته بیان شده و آخرین بخش به نتیجه‌گیری اختصاص پیدا خواهد کرد.

⁴ word-oriented

⁵ Initial Value

اختصاصی شده، در عمل استفاده می‌گردد که برخی از آن‌ها در ابتدا به صورت محروم‌انه استفاده می‌شده که بعدها با انتشار آن‌ها ضعف‌هایی در رده آن‌ها مشاهده گردید، به عنوان مثال الگوریتم A5 مورد استفاده در شبکه تلفن‌همراه GSM و RC4 (Wikipedia, 2008). در کل می‌توان الگوریتم‌های رمز جریانی را به دو گروه رمز جریانی هم‌زمان^۱ و غیر‌هم‌زمان^۲ تقسیم کرد. در رمزهای جریانی هم‌زمان، مولد رشته کلید شبه تصادفی، غیر وابسته به متن رمزی و متن آشکار می‌باشد؛ در صورتی که در رمز جریانی غیر‌هم‌زمان رشته کلید رمز وابسته به متن رمزی و متن آشکار علاوه‌بر کلید اصلی می‌باشد. امروزه الگوریتم‌های رمز جریانی پیشرفته در چندین ساختار طراحی می‌گردند که یکی از آن‌ها استفاده از آرایه‌های بزرگ در حالت داخلی^۳ می‌باشد که رشته کلید تولید شده، تابعی از محتویات این آرایه است (Paul and Preneel, 2005). گفتنی است که پس از اتمام فرآیند انتخاب استاندارد رمزگذاری پیشرفت (AES)، رمزهای قالبی کانون توجه جامعه رمزگذاری گردید. برخی از افراد بیان داشتند که آیا هنوز هم، برنامه عملی برای رمزهای جریانی می‌تواند وجود داشته باشد؟ و یا دلیلی برای انجام تحقیقات روی این دسته از الگوریتم‌ها وجود دارد؟

شبکه eCRYPT پروژه چند مرحله‌ای eSTREAM را جهت شناسایی و بررسی رمزهای جریانی جدید در سال ۲۰۰۴ شروع کرد و در سال ۲۰۰۸ به اتمام رسانید. این پروژه در دو دسته مجزا اجرا گردید: رمزهای جریانی جهت کاربردهای نرم‌افزاری با سرعت بالا و رمزهای جریانی جهت کاربردهای سخت‌افزاری با محدودیت‌های منابع. در اولین مرحله از این پروژه در سال ۲۰۰۵، ۳۴ الگوریتم با توجه به Babbage, et al, 2005) یکی از الگوریتم‌های معرفی شده در مرحله نهایی eSTREAM رمز جریانی HC-128 می‌باشد که توسط وو ارائه گردید (Wu, 2008). قابل توجه است که وو، قبل از ارائه این الگوریتم، الگوریتم HC-256 (Wu, 2004) را در کنفرانس FSE در سال ۲۰۰۴ ارائه نمود و هم‌چنین شکل تغییر یافته الگوریتم HC-256، رمز جریانی HC-256' را ارائه کرد (Wu, 2004) که در این مقاله مورد تحلیل قرار می‌گیرد. رمزهای خانواده HC از نوع رمزهای با

¹ Synchronous

² Asynchronous

³ Internal state

جدول P و Q تشکیل شده که هر کدام دارای ۱۰۲۴ عنصر ۳۲ بیتی می‌باشند (Wu, 2004).

۳-۱- فرآیند پیش محاسبات: الگوریتم برپایی و اجرای کلید و مقداردهی اولیه

- آرایه [R[0, ..., 2559] توسط توسعی K و IV به صورت ذیل به دست می‌آید:

$$R_i = \begin{cases} K_i & 0 \leq i \leq 7 \\ IV_{i-8} & 8 \leq i \leq 15 \\ f_2(R_{i-2}) + R_{i-7} + f_1(R_{i-15}) + R_{i-16} + i & 16 \leq i \leq 2559 \end{cases}$$

که توابع f_1 و f_2 به صورت زیر تعریف می‌گردند:

$$\begin{aligned} f_1(x) &= (x \gg 7) \oplus (x \gg 18) \oplus (x \gg 3) \\ f_2(x) &= (x \gg 17) \oplus (x \gg 19) \oplus (x \gg 10) \end{aligned}$$

- جدول‌های P و Q با استفاده از آرایه R به صورت زیر به روز رسانی می‌گردند:

$$\begin{aligned} P[i] &= R_{i+512} & \text{for } 0 \leq i \leq 1023 \\ Q[i] &= R_{i+1536} & \text{for } 0 \leq i \leq 1023 \end{aligned}$$

- الگوریتم، ۴۰۹۶ مرتبه اجرا می‌شود و مقادیر خروجی با عنصر جدول‌ها، به صورت زیر تعویض می‌گردد:

$$\begin{aligned} P[i] &= P[i] + P[i \boxminus 10] \\ &\quad + g_1(P[i \boxminus 3], P[i \boxminus 1023]) \oplus h_1(P[i \boxminus 12]) \text{ for } 0 \leq i \leq 1023 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} Q[i] &= Q[i] + Q[i \boxminus 10] \\ &\quad + g_2(Q[i \boxminus 3], Q[i \boxminus 1023]) \oplus h_2(P[i \boxminus 12]) \text{ for } 0 \leq i \leq 1023 \end{aligned}$$

در اینجا توابع g_1 و g_2 به شکل زیر تعریف می‌گردند:

$$g_1(x, y) = ((x \gg 10) \oplus (y \gg 23)) + Q[(x \oplus y) \bmod 1024]$$

$$g_2(x, y) = ((x \gg 10) \oplus (y \gg 23)) + P[(x \oplus y) \bmod 1024]$$

بعد از مراحل بالا، فرآیند پیش‌پردازش و مقداردهی اولیه به اتمام رسیده و الگوریتم رمز جهت تولید رشته کلید رمز آماده می‌باشد.

۳-۲- الگوریتم مولد رشته کلید

مولد رشته کلید شبه‌تصادفی، عناصر هر کدام از جدول‌ها را در هر مرحله به روزرسانی و یک رشته کلید خروجی ۳۲ بیتی (کلمه) تولید می‌کند.

$i = 0$

Repeat until (enough keystream bits are generated)

{

سال ۱۳۸۹ شماره ۲ پیاپی ۱۴

۲- نمادها و عملگرهای

نمادها و عملگرهای مورد استفاده در این نوشتار به شرح ذیل می‌باشد.

$0 \leq y < 2^{32}$ که $x + y \bmod 2^{32}$ یعنی $x + y$:

$0 \leq x < 2^{32}$ و

$x - y \bmod 1024$ یعنی $x \boxminus y$:

\oplus : یا انحصاری

\wedge : الحال^۱

$x \gg y$: انتقال به راست x به اندازه y بیت

$x \ll y$: انتقال به چپ x به اندازه y بیت

$x \gg n$ یعنی $(x \gg n) \oplus (x \ll (32-n))$ که

$0 \leq x < 2^{32}$ و $0 \leq n < 32$

$x \ll n$ یعنی $(x \ll n) \oplus (x \gg (32-n))$ که

$0 \leq x < 2^{32}$ و $0 \leq n < 32$

s_i : رشته کلید تولید شده در مرحله i (یعنی ۱ + i امین تکرار از مولد رشته کلید شبه‌تصادفی^۲)

• عبارت‌های $i^{\wedge} j$ ، $(h_1(x))^i$ ، $(h_2(x))^j$ و $[Q[x]]^i$ به ترتیب بیان‌گر i امین بیت از عبارت‌های $Q[x] \cdot h_1(x) \cdot h_2(x) \cdot s_i$ می‌باشد.

• اگر x یک کلمه باشد، سپس^۳ x عبارت است از i امین بایت از x که $x^{(0)}$ بایت پایین رتبه و $x^{(3)}$ بایت بالا رتبه خواهد بود.

• P و Q به عنوان جعبه‌های جانشینی^۴ در الگوریتم HC-256' به کار می‌رود که هر کدام از جدول‌ها، ۱۰۲۴ عنصر ۳۲ بیتی دارند.

• K بیان‌گر یک کلید به اندازه ۲۵۶ بیت می‌باشد.

• IV بیان‌گر یک مقدار اولیه به اندازه ۲۵۶ بیت می‌باشد.

۳- تشریح الگوریتم HC-256'

در این بخش الگوریتم HC-256' به طور خلاصه معرفی می‌گردد. این الگوریتم از یک کلید، K و یک مقدار اولیه، IV به اندازه ۲۵۶ بیت استفاده می‌نماید.

$IV = IV_0 \parallel K_0 \parallel K_1 \parallel \dots \parallel K_7$

تعریف نمود که هر کدام از K_i و IV_i ($i = 0, \dots, 7$) به اندازه ۳۲ بیت می‌باشند. حالت داخلی^۵ الگوریتم HC-256' از دو

¹ Concatenation

² PRGB: pseudo random bit generation

³ S-BOX

⁴ Internal State

$$\begin{aligned}
& s_{2i+1} \oplus h_2(Y_i) = \\
& \left(s_{2(i-2048)+1} \oplus h'_2(Y_{i-2048}) \right) + \left(s_{2(i-10)+1} \oplus \right. \\
& h_2(Y_{i-10}) \left. \right) + \\
& g_2 \left(s_{2(i-3)+1} \oplus h_2(z_{i-3}), s_{2(i-2047)+1} \oplus \right. \\
& h'_2(Y_{i-2047}) \left. \right)
\end{aligned} \tag{2}$$

شایان ذکر است که توابع $h_2(x)$, $h'_2(x)$ و $h_1(x)$, $h'_1(x)$ بهجهت این که از جعبه‌های جانشی متفاوتی هستند، باهم فرق دارند. در اینجا Y_i و z_i بهترتیب $P[i \boxminus 12]$ و $Q[i \boxminus 12]$ در i امین مرحله می‌باشند. همان‌طوری که مشاهده می‌گردد، عملگرهای \oplus و \oplus در بیت پایین‌تر به^۲ مانند هم عمل می‌نمایند؛ بنابراین معادله‌های (۱) و (۲) را می‌توان به شکل زیر مجدد نوشت.

$$\begin{aligned}
& s_{2i}^0 \oplus s_{2(i-2048)}^0 \oplus s_{2(i-10)}^0 \oplus s_{2(i-3)}^{10} \oplus \\
& s_{2(i-2047)}^{23} = (h_1(z_i))^0 \oplus (h'_1(Y_{i-2048}))^0 \oplus
\end{aligned} \tag{3}$$

$$\begin{aligned}
& (h_1(z_{i-10}))^0 \oplus (h_1(z_{i-3}))^{10} \oplus \\
& (h'_1(Y_{i-2047}))^{23} \oplus (Q[r_i])^0
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& s_{2i+1}^0 \oplus s_{2(i-2048)+1}^0 \oplus s_{2(i-10)+1}^0 \oplus s_{2(i-3)+1}^{10} \oplus \\
& s_{2(i-2047)+1}^{23} = (h_2(Y_i))^0 \oplus (h'_2(Y_{i-2048}))^0 \oplus
\end{aligned} \tag{4}$$

$$(h_2(Y_{i-10}))^0 \oplus (h_2(Y_{i-3}))^{10} \oplus$$

$$(h'_2(Y_{i-2047}))^{23} \oplus (P[s_i])^0$$

که

$$\begin{aligned}
r_i &= s_{2(i-3)} \oplus h_1(z_{i-3}) \oplus s_{2(i-2047)} \oplus h'_1(Y_{i-2047}) \\
s_i &= s_{2(i-3)+1} \oplus h_2(z_{i-3}) \oplus s_{2(i-2047)+1} \oplus \\
& h'_2(Y_{i-2047})
\end{aligned}$$

از طرفی هنگامی که $10 \leq i \leq 1024$ باشد الگوریتم مولد رشته‌کلید، بهطور دائم جدول‌های P و Q را بهروزرسانی می‌نماید؛ لذا می‌توان تابع بازخور را بهصورت زیر نمایش داد.

$$\begin{aligned}
& s_{2i}^0 \oplus s_{2(i-2048)}^0 \oplus s_{2(i-10)}^0 \oplus s_{2(i-3)}^{10} \oplus \\
& s_{2(i-2047)}^{23} \oplus s_{2i+1}^0 \oplus s_{2(i-2048)+1}^0 \oplus s_{2(i-10)+1}^0 \oplus \\
& s_{2(i-3)+1}^{10} \oplus s_{2(i-2047)+1}^{23} = (h_1(z_i))^0 \oplus \\
& (h'_1(Y_{i-2048}))^0 \oplus (h_1(z_{i-10}))^0 \oplus \\
& (h_1(z_{i-3}))^{10} \oplus (h'_1(Y_{i-2047}))^{23} \oplus (Q[r_i])^0 \oplus \\
& (h_2(Y_i))^0 \oplus (h'_2(Y_{i-2048}))^0 \oplus (h_2(Y_{i-10}))^0 \oplus \\
& (h_2(Y_{i-3}))^{10} \oplus (h'_2(Y_{i-2047}))^{23} \oplus (P[s_i])^0
\end{aligned} \tag{5}$$

² Least Significant Bit (LSB)

$$\begin{aligned}
j &= i \bmod 1024; \\
P[j] &= P[j] + P[j \boxminus 10] + g_1(P[j \boxminus 3], P[j \boxminus 1023]) \\
& ; \\
& s_{2i} = h_1(P[j \boxminus 12]) \oplus P[j];
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
Q[j] &= Q[j] + Q[j \boxminus 10] + g_2(Q[j \boxminus 3], Q[j \boxminus 1023]); \\
& s_{2i+1} = h_2(Q[j \boxminus 12]) \oplus Q[j];
\end{aligned}$$

$i = i + 1$; each increment of i corresponds to 2 steps.

} در روابط بالا h_1 و h_2 بهصورت زیر بیان می‌گردد.

$$\begin{aligned}
h_1(x) &= Q[x^{(0)}] + Q[256 + x^{(1)}] + Q[512 + x^{(2)}] + \\
& Q[768 + x^{(3)}] \\
h_2(x) &= P[x^{(0)}] + P[256 + x^{(1)}] + \\
& P[512 + x^{(2)}] + P[768 + x^{(3)}]
\end{aligned}$$

۴- حمله تمایز پایه

در این بخش حمله تمایز پایه به الگوریتم رمز جریانی HC-256' مورد بررسی قرار می‌گیرد با این فرض که فرآیند پیش پردازش و مقداردهی او^۱ به کامل باشد. درواقع در این مرحله شیوه کار نزدیک به کار وو می‌باشد (Wu, 2004, 2008 and Hell, et al, 2009). در i امین مرحله، جدول‌های P و Q بهصورت زیر بهروزرسانی می‌شوند:

$$\begin{aligned}
P[i] &= P[i] + P[i \boxminus 10] + \\
& g_1(P[i \boxminus 3], P[i \boxminus 1023]) \\
Q[i] &= Q[i] + Q[i \boxminus 10] + g_2(Q[i \boxminus 3], Q[i \boxminus 1023])
\end{aligned}$$

و همچنین

$$\begin{aligned}
s_{2i} &= h_1(P[i \boxminus 12]) \oplus P[i \bmod 1024] \\
s_{2i+1} &= h_2(Q[i \boxminus 12]) \oplus Q[i \bmod 1024]
\end{aligned}$$

اگر $10 \leq i < 1024$ و با استفاده از این حقیقت $Q[i \bmod 1024] = P[i \bmod 1024] = s_{2i} \oplus h_1(z_i)$ ، $s_{2i+1} \oplus h_2(Y_i)$ را می‌توان بهصورت زیر نوشت:

$$\begin{aligned}
s_{2i} \oplus h_1(z_i) &= \left(s_{2(i-2048)} \oplus h'_1(Y_{i-2048}) \right) + \\
& \left(s_{2(i-10)} \oplus h_1(z_{i-10}) \right) + g_1 \left(s_{2(i-3)} \oplus \right. \\
& \left. h_1(z_{i-3}), s_{2(i-2047)} \oplus h'_1(Y_{i-2047}) \right)
\end{aligned} \tag{1}$$

¹ Perfect

می‌توان معادله (۸) را به صورت زیر تقریب زد:

$$H(x_1) = H(x_2) \quad (1)$$

H یک جعبه جانشینی ۲۷۶ بیت به یک بیت می‌باشد.
 x_2 دو ورودی تصادفی ۲۷۶ بیتی می‌باشد.

$$x_1 = z_{i-3} \parallel z_{i-10} \parallel z_{i-2047} \parallel z_{i-2048} \parallel Y_{i-3} \parallel Y_{i-10} \parallel$$

$$Y_{i-2047} \parallel Y_{i-2048} \parallel r_i \parallel s_i$$

$$x_2 = z_{j-3} \parallel z_{j-10} \parallel z_{j-2047} \parallel z_{j-2048} \parallel Y_{j-3} \parallel$$

$$Y_{j-10} \parallel Y_{j-2047} \parallel Y_{j-2048} \parallel r_j \parallel s_j$$

برای به دست آوردن نرخ تصادم^۱ می‌توان از قضیه زیر استفاده نمود:

قضیه: اگر s یک جعبه جانشینی m بیت به n بیت باشد و تمام عناصر n بیتی به طور تصادفی تولید شده و باشد. حال x_1 و x_2 دو ورودی تصادفی به s باشند $m \geq n$ سپس $(s(x_1) - s(x_2))^2$ با احتمال $2^{-m} + 2^{-n} - 2^{-m-n}$ می‌باشد (Wu, 2008).

اثبات. اگر $x_1 = x_2$ دراین صورت (۸)

می‌گردد. اگر $x_1 \neq x_2$ دراین صورت $s(x_1) = s(x_2)$ با احتمال 2^{-n} . چون $x_1 = x_2$ با احتمال 2^{-m} می‌باشد و $x_1 \neq x_2$ با احتمال $2^{-m} - 2^{-n}$ صورت می‌پذیرد احتمال \square . $2^{-m} + (1 - 2^{-m})2^{-n}$ $s(x_1) = s(x_2)$ با استفاده از این قضیه، احتمال معادله (۱۰) برابر $\frac{1}{2} + 2^{-277}$ می‌باشد. بنابراین احتمال معادله (۷) هم با همین احتمال یعنی $\frac{1}{2} + 2^{-277}$ می‌باشد.

حال تمام اجزا، به منظور بنا کردن حمله تمایز به HC-256' مهیا می‌باشد. برای انجام این کار فرض کنید N تعداد تمام معادله‌های (۷) می‌باشد. همچنین فرض کنید که به ترتیب D و D' توزیع جمع انحصاری^۲ ۲۰ خروجی از معادله (۷) برای الگوریتم رمز HC-256' و یک الگوریتم رمز ایده‌آل باشد.

میانگین و انحراف استاندارد این توزیع با $\sigma = \sqrt{Np(1-p)}$ و $\mu = Np$ و $\mu' = Np'$ برای D' به دست می‌آید.

یادآوری می‌گردد که از نتایج بالا داریم $p' = \frac{1}{2}$ و $p = \frac{1}{2} + 2^{-277}$ و هنگامی که N بزرگ باشد هر دو توزیع دو جمله‌ای^۳ را با توزیع نرمال می‌توان تقریب زد. حال اگر $|p' - p| > 2(\sigma + \sigma')$ یعنی برای $N > 2^{556}$

با در نظر گرفتن سمت چپ معادله (۵) می‌توان حمله پایه را به صورت زیر اعمال نمود:

$$2048 \times \alpha + 10 \leq i, j < 2048 \times \alpha + 1023$$

که α عضو مجموعه اعداد طبیعی می‌باشد و $i \neq j$ می‌توان معادله (۵) را به صورت زیر نوشت:

$$\begin{aligned} & s_{2j}^0 \oplus s_{2(j-2048)}^0 \oplus s_{2(j-10)}^0 \oplus s_{2(j-3)}^{10} \oplus \\ & s_{2(j-2047)}^{23} s_{2i+1}^0 \oplus s_{2(j-2048)+1}^0 \oplus s_{2(j-10)+1}^0 \oplus \\ & s_{2(j-3)+1}^{10} \oplus s_{2(j-2047)+1}^{23} \end{aligned} \quad (6)$$

$$\begin{aligned} & = (h_1(z_j))^0 \oplus (h_1(z_{j-2048}))^0 \oplus (h_1(z_{j-10}))^0 \oplus \\ & (h_1(z_{j-3}))^{10} \oplus (h_1(z_{j-2047}))^{23} \oplus (Q[r_j])^0 \oplus \\ & (h_2(Y_j))^0 \oplus (h_2(Y_{j-2048}))^0 \oplus (h_2(Y_{j-10}))^0 \oplus \\ & (h_2(Y_{j-3}))^{10} \oplus (h_2(Y_{j-2047}))^{23} \oplus (P[s_j])^0 \end{aligned}$$

به عبارتی اگر سمت چپ معادله‌های (۵) و (۶) برابر باشد داریم:

$$\begin{aligned} & s_{2i}^0 \oplus s_{2(i-2048)}^0 \oplus s_{2(i-10)}^0 \oplus s_{2(i-3)}^{10} \oplus \\ & s_{2(i-2047)}^{23} s_{2i+1}^0 \oplus s_{2(i-2048)+1}^0 \oplus s_{2(i-10)+1}^0 \oplus \\ & s_{2(i-3)+1}^{10} \oplus s_{2(i-2047)+1}^{23} = s_{2j}^0 \oplus s_{2(j-2048)}^0 \oplus \\ & s_{2(j-10)}^0 \oplus s_{2(j-3)}^{10} \oplus s_{2(j-2047)}^{23} s_{2i+1}^0 \oplus \\ & s_{2(j-2048)+1}^0 \oplus s_{2(j-10)+1}^0 \oplus s_{2(j-3)+1}^{10} \oplus \\ & s_{2(j-2047)+1}^{23} \end{aligned} \quad (7)$$

سپس طرف راست معادله‌های (۵) و (۶) نیز برابر خواهد بود:

$$\begin{aligned} & (h_1(z_i))^0 \oplus (h_1(z_{i-2048}))^0 \oplus (h_1(z_{i-10}))^0 \oplus \\ & (h_1(z_{i-3}))^{10} \oplus (h_1(z_{i-2047}))^{23} \oplus (Q[r_i])^0 \oplus \\ & (h_2(Y_i))^0 \oplus (h_2(Y_{i-2048}))^0 \oplus (h_2(Y_{i-10}))^0 \oplus \\ & (h_2(Y_{i-3}))^{10} \oplus (h_2(Y_{i-2047}))^{23} \oplus (P[s_i])^0 \quad (8) \\ & = (h_1(z_j))^0 \oplus (h_1(z_{j-2048}))^0 \oplus (h_1(z_{j-10}))^0 \oplus \\ & (h_1(z_{j-3}))^{10} \oplus (h_1(z_{j-2047}))^{23} \oplus (Q[r_j])^0 \oplus \\ & (h_2(Y_j))^0 \oplus (h_2(Y_{j-2048}))^0 \oplus (h_2(Y_{j-10}))^0 \oplus \\ & (h_2(Y_{j-3}))^{10} \oplus (h_2(Y_{j-2047}))^{23} \oplus (P[s_j])^0. \end{aligned}$$

یادآوری می‌گردد:

$$z_i = z_{i-2048} + z_{i-10} + g_1(z_{i-3}, z_{i-2047})$$

$$z_j = z_{j-2048} + z_{j-10} + g_1(z_{j-3}, z_{j-2047}) \quad (9)$$

$$Y_j = Y_{j-2048} + Y_{j-10} + g_2(Y_{j-3}, Y_{j-2047})$$

$$Y_i = Y_{i-2048} + Y_{i-10} + g_2(Y_{i-3}, Y_{i-2047})$$

¹ Collision Rate

² XOR

³ Binomial

می توانیم وضعیت های متفاوتی را به صورت زیر در نظر بگیریم:

۵-۲- وضعیت یک

فرض کنید E رویداد

$$\begin{aligned} z_{j-2038} \parallel z_{j+7} \parallel z_{j-2037} &= z_{j-2048} \parallel z_{j-3} \parallel z_{j-2047} \\ Y_{j-2038} \parallel Y_{j+7} \parallel Y_{j-2037} &= Y_{j-2048} \parallel Y_{j-3} \\ \parallel Y_{j-2047} \end{aligned}$$

باشد. در اینجا z و Y دو متغیر تصادفی با توزیع یکنواخت می باشند. حال وقتی رویداد E با احتمال $\Pr[E] = 2^{-96} \cdot 2^{-96} = 2^{-192}$ اتفاق بیافتد، معادله (۱۲) به معادله (۱۳) کاهش پیدا می نماید.

$$\begin{aligned} &(h_1(z_{j+10}))^0 \oplus (Q[r_{j+10}])^0 \\ &\oplus (h_2(Y_{j+10}))^0 \oplus (P[s_{j+10}])^0 \\ &= (h_1(z_{j-10}))^0 \oplus (Q[r_j])^0 \oplus (h_2(Y_{j-10}))^0 \\ &\oplus (P[s_j])^0 \end{aligned} \quad (13)$$

یادآوری می گردد:

$$\begin{aligned} (h_1(z_{j+10}))^0 &= (Q[z_{(j+10)}^{(0)}])^0 \oplus (Q[256 + \\ z_{(j+10)}^{(1)}])^0 \oplus (Q[512 + z_{(j+10)}^{(2)}])^0 \oplus (Q[768 + \\ z_{(j+10)}^{(3)}])^0 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} (h_1(z_{j-10}))^0 &= (Q[z_{(j-10)}^{(0)}])^0 \oplus (Q[256 + \\ z_{(j-10)}^{(1)}])^0 \oplus (Q[512 + z_{(j-10)}^{(2)}])^0 \oplus (Q[768 + \\ z_{(j-10)}^{(3)}])^0 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} (h_2(Y_{j+10}))^0 &= (P[Y_{(j+10)}^{(0)}])^0 \oplus (P[256 + \\ Y_{(j+10)}^{(1)}])^0 \oplus (P[512 + Y_{(j+10)}^{(2)}])^0 \oplus (P[768 + \\ Y_{(j+10)}^{(3)}])^0 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} (h_2(Y_{j-10}))^0 &= (P[Y_{(j-10)}^{(0)}])^0 \oplus (P[256 + \\ Y_{(j-10)}^{(1)}])^0 \oplus (P[512 + Y_{(j-10)}^{(2)}])^0 \oplus (P[768 + \\ Y_{(j-10)}^{(3)}])^0 \end{aligned}$$

خروجی الگوریتم رمز را با احتمال $0/9772$ می توان از یک رشتۀ تمام تصادفی تمایز داده شود.

۵- حملۀ تمایز بهبود یافته

در این بخش حملۀ تمایز بهبود یافته به الگوریتم رمز جریانی HC-256 ارائه خواهد شد. نشان خواهیم داد که معادله (۷) وقتی که $i + j = 10$ می تواند با احتمال بیشتری نگه داشته شود.

۵-۱- فرآیند بهبود حمله

در این بخش ارزیابی تحلیلی الگوریتم، شبیه به حملۀ پایه می باشد که در بخش قبل مورد بررسی قرار گرفت.
با شرط $2048 \times \alpha + 10 \leq i, j < 2048 \times \alpha + 1023$ معادله های (۷) و (۸) را می توان به شکل زیر کاهش داد:

$$\begin{aligned} &s_{2(j+10)}^0 \oplus s_{2(j-2038)}^0 \oplus s_{2(j+7)}^{10} \oplus \\ &s_{2(j-2037)}^{23} \oplus s_{2(j+10)+1}^0 \oplus s_{2(j-2038)+1}^0 \oplus \\ &s_{2(j+7)+1}^{10} \oplus s_{2(j-2037)+1}^{23} = s_{2(j-2048)}^0 \oplus \\ &s_{2(j-10)}^0 \oplus s_{2(j-3)}^{10} \oplus s_{2(j-2047)}^{23} \oplus \\ &s_{2(j-2048)+1}^0 \oplus s_{2(j-10)+1}^0 \oplus s_{2(j-3)+1}^{10} \oplus \\ &s_{2(j-2047)+1}^{23} \end{aligned} \quad (11)$$

بنابراین

$$\begin{aligned} &(h_1(z_{j+10}))^0 \oplus (h'_1(z_{j-2038}))^0 \oplus \\ &(h_1(z_{j+7}))^{10} \oplus (h'_1(z_{j-2037}))^{23} \oplus \\ &(Q[r_{j+10}])^0 \oplus (h_2(Y_{j+10}))^0 \oplus \\ &(h'_2(Y_{j-2038}))^0 \oplus (h_2(Y_{j+7}))^{10} \oplus \\ &(h'_2(Y_{j-2037}))^{23} \oplus (P[s_{j+10}])^0 \\ &= (h'_1(z_{j-2048}))^0 \oplus (h_1(z_{j-10}))^0 \oplus (h_1(z_{j-3}))^{10} \oplus \\ &(h'_1(z_{j-2047}))^{23} \oplus (Q[r_j])^0 \oplus (h'_2(Y_{j-2048}))^0 \oplus \\ &(h_2(Y_{j-10}))^0 \oplus (h_2(Y_{j-3}))^{10} \oplus (h'_2(Y_{j-2047}))^{23} \oplus \\ &(P[s_j])^0 \end{aligned} \quad (12)$$

فرض کنید هنگامی که معادله (۱۲) برقرار باشد، بیان می داریم که رویداد L اتفاق افتاده است. با فرض این که الگوریتم پیش پردازش و مقداردهی اوایله کامل باشد

فصل پنجم
دویست و دوازده

وقتی F رخ دهد، معادله (۱۳) به معادله زیر کاهش پیدا می‌کند.

$$\begin{aligned} & (Q[768 + z_{j+10}^{(3)}])^0 \oplus (Q[r_{j+10}])^0 \oplus \\ & (P[768 + Y_{j+10}^{(3)}])^0 \oplus (P[s_{j+10}])^0 = \\ & (Q[768 + z_{j-10}^{(3)}])^0 \oplus (Q[r_j])^0 \oplus (P[768 + \\ & Y_{j-10}^{(3)}])^0 \oplus (P[s_j])^0 \end{aligned} \quad (15)$$

حال اگر معادله (۱۶)

$$r_{j+10} \parallel r_j \parallel s_{j+10} \parallel s_j = 768 + z_{j+10}^{(3)} \parallel 768 + \\ z_{j-10}^{(3)} \parallel 768 + Y_{j+10}^{(3)} \parallel 768 + Y_{j-10}^{(3)} \quad (16)$$

یا معادله (۱۷)

$$\begin{aligned} & r_{j+10} \parallel r_j \parallel s_{j+10} \parallel s_j = 768 + z_{j-10}^{(3)} \parallel 768 + \\ & z_{j+10}^{(3)} \parallel 768 + Y_{j-10}^{(3)} \parallel 768 + Y_{j+10}^{(3)} \end{aligned} \quad (17)$$

را داشته باشیم سپس معادله (۱۵) برقرار می‌باشد. از قبل اشاره کردیم که r_j و s_j دو متغیر دمیتی می‌باشند؛ بنابراین احتمال عبارت $r_{j+10} \parallel r_j \parallel s_{j+10} \parallel s_j$ برابر است با 2^{-40} . از طرفی معادله‌های (۱۶) و (۱۷) به طور همزمان رخ نمی‌دهند. با فرض این‌که: $(z_{j+10}^{(3)})^7 \parallel (Y_{j+10}^{(3)})^7 \neq (z_{j-10}^{(3)})^7 \parallel (Y_{j-10}^{(3)})^7$ یعنی $z_{j+10}^{31} \parallel Y_{j+10}^{31} \neq z_{j-10}^{31} \parallel Y_{j-10}^{31}$ درنتیجه عبارت $768 + z_{j+10}^{31} \parallel 768 + Y_{j+10}^{31} \neq 768 + z_{j-10}^{31} \parallel 768 + Y_{j-10}^{31}$ را خواهیم داشت.

• رویداد L تحت شرایط زیر که از آن به عنوان S_1 یاد می‌گردد، رخ می‌دهد.

۱- شرط زیر با احتمال 2^{-192} برقرار است:

$$z_{j-2038} \parallel z_{j+7} \parallel z_{j-2037} \parallel Y_{j-2038} \parallel Y_{j+7} \parallel Y_{j-2037} =$$

$$z_{j-2048} \parallel z_{j-3} \parallel z_{j-2047} \parallel Y_{j-2048} \parallel Y_{j-3} \parallel Y_{j-2047}$$

۲- دو عبارت زیر هر دو با احتمال $2^{-23}.2^{-23} = 2^{-46}$ و با

در نظر گرفتن شرط یک برقرار است (از قسمت ملاحظات).

$$z_{j+10}^{(2)} \parallel z_{j+10}^{(1)} \parallel z_{j+10}^{(0)} = z_{j-10}^{(2)} \parallel z_{j-10}^{(1)} \parallel z_{j-10}^{(0)},$$

$$Y_{j+10}^{(2)} \parallel Y_{j+10}^{(1)} \parallel Y_{j+10}^{(0)} = Y_{j-10}^{(2)} \parallel Y_{j-10}^{(1)} \parallel Y_{j-10}^{(0)}.$$

۳- عبارت زیر با در نظر گرفتن شروط ۱ و ۲ دارای احتمال 2^{-16} می‌باشد (از قسمت ملاحظات).

$$(z_{j+10}^{(3)})^7 \parallel (Y_{j+10}^{(3)})^7 \neq (z_{j-10}^{(3)})^7 \parallel (Y_{j-10}^{(3)})^7$$

$$z_{j+10}^{31} \parallel Y_{j+10}^{31} \neq z_{j-10}^{31} \parallel Y_{j-10}^{31}$$

هر کدام از اعداد صحیح ۳۲ بیتی z و Y را می‌توان به صورت چهار بایتی نمایش داد یعنی $\parallel z^{(1)} \parallel z^{(0)}$ و $\parallel Y^{(3)} \parallel Y^{(2)} \parallel Y^{(1)} \parallel Y^{(0)}$. در اینجا $z^{(0)}$ و $Y^{(3)}$ به ترتیب بایت‌های پایین رتبه و بالاترتبه z و Y می‌باشند. هم‌چنین رویداد F را می‌توان به صورت زیر تعریف نمود:

$$\begin{aligned} & z_{j+10}^{(2)} \parallel z_{j+10}^{(1)} \parallel z_{j+10}^{(0)} = z_{j-10}^{(2)} \parallel z_{j-10}^{(1)} \parallel z_{j-10}^{(0)} \\ & Y_{j+10}^{(2)} \parallel Y_{j+10}^{(1)} \parallel Y_{j+10}^{(0)} = Y_{j-10}^{(2)} \parallel Y_{j-10}^{(1)} \parallel Y_{j-10}^{(0)} \end{aligned}$$

حال با داشتن معادله (۹) روابط زیر را خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} & Y_{j+10} = Y_{j-2038} + Y_j + g_2(Y_{j+7}, Y_{j-2037}) \\ & z_{j+10} = z_{j-2038} + z_j + g_1(z_{j+7}, z_{j-2037}) \end{aligned} \quad (14)$$

ملاحظات:

به فرض رویداد E رخ دهد، با توجه به معادله‌های (۹) و (۱۴)، شکل عبارات z_{j+10} , Y_{j-10} و Y_{j+10} به صورت زیر خواهد بود:

$$z_{j-10} = -A + B - z_{j+10} = A + B + C \bmod 2^{32}$$

$$Y_{j+10} = D + E + F \bmod 2^{32}, C \bmod 2^{32}$$

و $Y_{j-10} = -D + E - F \bmod 2^{32}$. بیت‌های پایین رتبه از عبارات z_{j+10} و Y_{j+10} به ترتیب با بیت‌های پایین رتبه از عبارات z_{j-10} و Y_{j-10} برابر می‌باشند (Sekar and Preneel, 2009). درنتیجه داریم: $\Pr[F|E] = 2^{-23}.2^{-23} = 2^{-46}$

به علاوه بیت‌های بالا رتبه از عبارات z_{j+10} و Y_{j+10} به ترتیب با بیت‌های بالاترتبه از عبارات z_{j-10} و Y_{j-10} برابر می‌باشند، اگر $Y_{j-10} = Y_{j+10}$ که این مورد با احتمال $2^{-31}.2^{-31} = 2^{-62}$ رخ خواهد داد. به بیان دیگر:

$$\Pr[z_{j+10} = z_{j-10}, Y_{j+10} = Y_{j-10}|E] = 2^{-62}$$

بنابراین:

$$\Pr[z_{j+10} = z_{j-10}|E] = 2^{-31} =$$

$$\Pr[(z_{j+10})^{31} = (z_{j-10})^{31}],$$

$$\Pr[Y_{j+10} = Y_{j-10}|E] = 2^{-31} =$$

$$\Pr[(Y_{j+10})^{31} = (Y_{j-10})^{31}].$$

-۴- عبارت

$$r_{j+10} \parallel r_j = 768 + z_{j+10}^{(3)} \parallel 768 + z_{j-10}^{(3)}$$

(با احتمال 2^{-20} یا

$$r_{j+10} \parallel r_j = 768 + z_{j-10}^{(3)} \parallel 768 + z_{j+10}^{(3)}$$

(با احتمال 2^{-20}) تحت شرط سه احتمال آن

$$2^{-20} + 2^{-20} = 2^{-19}$$

$$s_{j+10} \parallel s_j = 768 + Y_{j-10}^{(3)} \parallel 768 + Y_{j+10}^{(3)}$$

(با احتمال 2^{-20} یا

$$s_{j+10} \parallel s_j = 768 + Y_{j+10}^{(3)} \parallel 768 + Y_{j-10}^{(3)}$$

(با احتمال 2^{-20}) تحت شرط سه احتمال آن

$$2^{-20} + 2^{-20} = 2^{-19}$$

بنابراین احتمال کل $2^{-38}, 2^{-19}, 2^{-19} = 2^{-38}$ خواهد بود.

در نتیجه داریم:

$$\boxed{\Pr[S_1] = 2^{-192} \cdot 2^{-46} \cdot (1 - 2^{-16}) \cdot 2^{-38} \approx 2^{-276}.}$$

۳-۵- وضعیت دو

شرایط زیر را با عنوان S_2 تعریف می‌نماییم:

۱- شرط زیر با احتمال 2^{-192} برقرار است:

$$z_{j-2038} \parallel z_{j+7} \parallel z_{j-2037} \parallel Y_{j-2038} \parallel Y_{j+7} \parallel Y_{j-2037} =$$

$$z_{j-2048} \parallel z_{j-3} \parallel z_{j-2047} \parallel Y_{j-2048} \parallel Y_{j-3} \parallel Y_{j-2047}$$

۲- دو عبارت زیر ($Y_{j+10} = Y_{j-10}$ و $z_{j+10} = z_{j-10}$) با

احتمال $2^{-62} \cdot 2^{-31} = 2^{-31}$ و با در نظر گرفتن شرط یک برقرار است (از قسمت ملاحظات).

$$z_{(j+10)}^{(3)} \parallel z_{(j+10)}^{(2)} \parallel z_{(j+10)}^{(1)} \parallel z_{(j+10)}^{(0)} = z_{(j-10)}^{(3)} \parallel$$

$$z_{(j-10)}^{(2)} \parallel z_{(j-10)}^{(1)} \parallel z_{(j-10)}^{(0)},$$

$$Y_{(j+10)}^{(3)} \parallel Y_{(j+10)}^{(2)} \parallel Y_{(j+10)}^{(1)} \parallel Y_{(j+10)}^{(0)} = Y_{(j-10)}^{(3)} \parallel$$

$$Y_{(j-10)}^{(2)} \parallel Y_{(j-10)}^{(1)} \parallel Y_{(j-10)}^{(0)}.$$

۳- عبارت $r_{j+10} \parallel s_j$ با احتمال 2^{-20} با

شروط بالا برقرار است. در نتیجه:

$$\boxed{\Pr[S_2] = 2^{-192} \cdot 2^{-62} \cdot 2^{-20} = 2^{-274}}$$

از شرط سوم S_1 و شرط دوم S_2 این چنین استنباط می‌گردد

که S_1 و S_2 دو به دو ناسازگارند.¹ بنابراین

$$\Pr[S_1 \cup S_2] = 2^{-276} + 2^{-274} \approx 2^{-273/7}.$$

یادآوری می‌گردد بعضی از رویدادهای دیگری ممکن است

منجر به وقوع L گردد؛ اما احتمال وقوع آنها کمتر از S_1 و

S_2 می‌باشند؛ بنابراین این رویدادها مورد بررسی قرار

نگرفته‌اند. وقتی هیچ‌کدام از رویدادهای ذکر شده رخ ندهد،

یعنی $(S_1 \cup S_2)^c$ ، معادله (۸) و به دنبال آن معادله (۷) با

فصل پنجم

¹ Mutually exclusive

احتمال یکنواخت و به مقدار $\frac{1}{2}$ با شرط این که الگوریتم پیش‌پردازش و مقداردهی اولیه کامل باشد، منعقد می‌باشد. در نتیجه با به کار بردن قانون بیز نتیجه زیر را خواهیم داشت: یادآوری می‌گردد:

$$\Pr[L] = \Pr[L|(S_1 \cup S_2)].\Pr[S_1 \cup S_2]$$

$$+ \Pr[L|(S_1 \cup S_2)^c].\Pr[(S_1 \cup S_2)^c] =$$

$$1.2^{-273.7} + 0.5 \cdot (1 - 2^{-273.7}) = \frac{1}{2} + 2^{-274/7}$$

که اگر الگوریتم رمز' HC-256' یک رمز ایدهآل باشد، احتمال وقوع رشته کلیدهای خروجی رمز $\frac{1}{2}$ می‌باشد در حالی که در حمله تمایز پایه این مقدار $2^{-277} + \frac{1}{2}$ نشان داده شد. اما در این بخش اریبی با ضرب $2^{2.3}$ بهبود داده شد. حال با توجه به نتایج بالا می‌توانیم تمایزگر را بر روی الگوریتم HC-256' بنا نماییم. درواقع این فرآیند مانند بخش قبلی می‌باشد، به طوری که در این حالت $p = \frac{1}{2}$ و $p' = \frac{1}{2}$ می‌باشد (رج. آخرین پاراگراف بخش قبل). حال می‌توان رشته کلیدهای مورد نیاز حمله تمایز پایه با حمله تمایز بهبود داده شده به صورت زیر مورد مقایسه قرار گیرد. شایان ذکر است که معادله (۷) و (۱۱) به ترتیب دارای ۲۰ و ۱۶ رشته کلید خروجی می‌باشند. بنابراین در تمایزگر بهبود داده شده نیاز به $2^{551/4} = 16.2^{555/4}$ رشته کلید خروجی داریم؛ در حالی که در تمایزگر پایه نیاز به $2^{560/3} = 20.2^{556}$ رشته کلید خروجی است. بنابراین حمله تمایز بهبود یافته به طور تقریبی $2^{4/9} = 30$ برابر کمتر، نیاز به رشته کلید خروجی دارد.

۶- نتیجه گیری

در این مقاله حمله تمایز پایه به الگوریتم رمز جریانی HC-256' ارائه گردید. در ادامه این حمله، احتمال اریبی و داده‌های مورد نیاز برای حمله تمایز بر روی الگوریتم مورد اشاره بهبود داده شد. در این ارزیابی تحلیلی، احتمال اریبی را 2^{-277} بدست آوردیم و همچنین با این احتمال تعداد خروجی‌های مورد نیاز برای حمله، یعنی $2^{560/3}$ محاسبه گردید. در حمله بهبود یافته احتمال اریبی بر روی حمله نیاز به $2^{555/4}$ رشته کلید خروجی می‌باشد. بنابراین قادر به بهبود داده‌های مورد نیاز حمله تمایز به اندازه سی برابر بوده‌ایم.

احمدرضا ویزندان مدرک کارشناسی خود را در رشته مهندسی مخابرات در سال ۱۳۷۹ از دانشگاه امام حسین علیه السلام و مدرک کارشناسی ارشد در رشته مهندسی مخابرات را در سال ۱۳۸۴ می‌دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب اخذ نموده است و در حال حاضر دانشجوی دکتری رشته رمز می‌باشد. زمینه مورد علاقه وی رمزگاری، پنهان‌نگاری و تئوری کدینگ می‌باشد.

نشانی پست الکترونیک ایشان عبارت است از:

a_vizand@yahoo.com

جواد شیخزادگان مدرک کارشناسی مهندسی مخابرات را در خدادادمه سال ۱۳۶۳ از دانشکده مهندسی برق دانشگاه شریف اخذ کرد و بلافاصله در اولین دوره کارشناسی ارشد مخابرات در دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی پذیرفته شد و در تیرماه ۱۳۶۷ این دوره را به پایان رساند. ایشان پس از سپری کردن دوره طرح سربازی خود در مهرماه سال ۱۳۶۹ در اولین دوره دکتری مخابرات در دانشگاه تربیت مدرس پذیرفته شد و در سال ۱۳۷۴ از این رشته فارغ‌التحصیل شد. نامبرده علاوه بر تدریس در دانشگاه‌های مختلف تهران از اواسط سال ۱۳۶۶ تا حال حاضر، از اوایل سال ۱۳۷۰ فعالیت‌های تحقیقاتی خود را در زمینه پردازش سیگنال‌های صوتی شروع کرد و در سال ۱۳۷۳ موفق به تأسیس یک مؤسسه تحقیقاتی گردید که از سال ۱۳۷۷ با مجوز وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به نام پژوهشکده پردازش هوشمند عالم فعالیت خود را ادامه می‌دهد. ایشان در حال حاضر عضو هیئت علمی، هیئت امنا و هیئت مدیره پژوهشکده مذکور، و نیز عضو هیئت مؤسس و شورای اجرایی انجمن رمز ایران از بدو تأسیس (سال ۱۳۷۹) تاکنون هستند. علاوه بر زمینه‌های تحقیقاتی اصلی وی که عبارتند از: بازنگاری گوینده، بازنگاری زبان و دادگان‌های گفتاری زبان فارسی، موضوعاتی از قبیل: رمزگاری، پنهان‌نگاری و امنیت اطلاعات و ارتباطات نیز از زمینه‌های مورد علاقه ایشان می‌باشد.

آدرس پست الکترونیکی نامبرده عبارت است از:
sheikhzadegan@rcisp.ac.ir

- مراجع

ECRYPT. eSTREAM: ECRYPT Stream Cipher Project, IST-2002-507932.
<http://www.ecrypt.eu.org/stream/> (2008)

NESSIE. New European Schemes for Signatures, Integrity, and Encryption.
<http://www.cryptonessie.org> (1999)

Wikipedia. A5/1-wikipedia, the free encyclopedia, 2008. <http://en.wikipedia.org/wiki/A5/1>

Wikipedia. RC4-wikipedia, the free encyclopedia, 2008. <http://en.wikipedia.org/wiki/RC4>

Babbage S., Christophe De Canniere, Anne Canteaut, Carlos Cid, Henri Gilbert, Thomas Johansson, Matthew Parker, Bart Preneel, Vincent Rijmen, Matthew Robshaw, 2005, The stream Portfolio <http://www.ecrypt.eu.org/stream/>.

The eSTREAM Project, available at <http://www.ecrypt.eu.org/stream/>.

Wu, H., 2004. A New Stream Cipher HC-256, In: Roy, B., Meier, W. (eds.) FSE 2004. LNCS, vol. 3017, pp. 226-244.

Sekar, G., Preneel, B., 2009. Improved Distinguishing Attacks on HC-256, International Workshop on Security.

Wu, H., 2008. The Stream Cipher HC-128, New Stream Cipher Designs (M. Robshaw and O Billet, eds. vol. 4986 of LNCS, pp.39-47.

Sarkar, P., 2004. On Approximating Addition by Exclusive OR, available at <http://eprint.iacr.org/2009>

Paul, S., Preneel, B., 2005. On the (In)security of Stream Ciphers Based on Arrays and Modular Addition, Cryptology ePrint Archive: Report 2005/448, Available online at <http://eprint.iacr.org>

Hell, M., Johansson, T., Brynielsson, L., 2009. An overview of distinguishing attacks on stream ciphers, cryptography and communications, vol.1, No.1, pp.71-94, Springer.

Rijmen, V., 2010. Stream Ciphers and the eSTREAM Project, Isecure, Vol.2, No.1,

Menezes, A., Oorschot, P., Vanstone, S., 1996. Handbook of Applied Cryptography, CRC press.

عبدالرسول میرقدیری مدرک کارشناسی،
کارشناسی ارشد و دکتری خود را در
رشته آمار به ترتیب در سال‌های ۱۳۶۵،
۱۳۶۸ و ۱۳۸۰ از دانشکده علوم دانشگاه
شیراز اخذ نموده‌اند و در حال حاضر
استادیار دانشکده و پژوهشکده فناوری اطلاعات و ارتباطات
دانشگاه جامع امام حسین (ع) می‌باشد. زمینهٔ مورد علاقهٔ وی
رمزنگاری، آمار و فرآیندهای تصادفی می‌باشد.
نشانی پست الکترونیک ایشان عبارت است از:
Amrghdri@ihu.ac.ir

